

Sygn. akt VI Gz 160/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Beata Hass - Kloc

SO Marta Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o. w L.

o ogłoszenie upadłości

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie Wydziału V Gospodarczego Sekcji ds. Upadłościowych i Naprawczych z dnia 3 czerwca 2016 r., sygn. akt V GU 98/16

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Dłużnik (...) Sp. z o. o. w L. wniósł do Sądu Rejonowego w Rzeszowie jednocześnie wniosek o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego w celu zawarcia częściowego układu (sprawie nadano sygn. akt V GR 3/16) oraz wniosek o ogłoszenie upadłości (który zarejestrowano pod sygn. akt V GU 98/16). W toku postępowania dłużnik z uwagi na pogorszenie się jego sytuacji finansowej cofnął wniosek o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego oraz domagał się rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości.

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2016 r. Sad umorzył postępowanie w sprawie o sygn. akt V GR 3/16.

Odnośnie wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnik wskazał, że w stosunku do niego zaistniał stan niewypłacalności, a posiadany majątek pozwoli na przeprowadzenie postępowania upadłościowego.

W trakcie postępowania Sąd Rejonowy ustalił, że zakład główny dłużnika (...) Sp. z o. o. w L. mieści się w L. przy ul. (...). Spółkę zarejestrowano w Krajowym Rejestrze Sądowym – rejestrze przedsiębiorców prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie, Wydział XII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...) w dniu 22 października 2003 r.

Dłużnik posiada pięć nieruchomości rozlokowanych na terenie miasta L., których orientacyjna wartość wynosi 9.433.489,00 zł.

Ponadto w skład majątku dłużnika wchodzi ruchomości oraz środki finansowe na rachunku bankowym. Majątek Spółki jest w większości zabezpieczony rzeczowo do wysokości 10.958.185,11 zł

Sąd ustalił, że łączna wartość wymagalnych zobowiązań Spółki wynosi 13.592.932,10 zł, ma ona ponad 100 wierzycieli oraz, że terminy najstarszych wymagalnych zobowiązań przypadają na 2014 r.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd – działając na podstawie art. 9b ust. 3 pr. up., art. 51 ust. 1 pr. upadłościowego – postanowieniem z dnia 3 czerwca 2016r. : przejął do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jednym postanowieniem (w sygn. V GU 98/16 wniosek o ogłoszenie upadłości V GU 98/16 i wniosek restrukturyzacyjny V GR 3/16, dotyczące Dłużnika (...) Sp. z o. o. w L. (pkt I), ogłosił upadłość dłużnika (...) Sp. z o. o. w L., zarejestrowaną w Krajowym Rejestrze Sądowym – rejestrze przedsiębiorców prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie, Wydział XII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...) (pkt II), wyznaczył Sędziego - Komisarza w osobie SSR Witold Olecha (pkt III); wyznaczył zastępcę Sędziego - Komisarza w osobie SSR Lesława Zawady (pkt IV); wyznaczył Syndyka Masy Upadłości w osobie B. N., nr licencji (...) pkt V); wezwał wierzycieli upadłego, aby w terminie trzydziestu dni, od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze zgłosili swoje wierzytelności w stosunku do upadłego (pkt VI); wezwał osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na nieruchomości należącej do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłoszenia w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym (pkt VII), stwierdził, że wszczęte postępowanie upadłościowe jest głównym postępowaniem upadłościowym w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. WE L 160 z 30.06.2000, s. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 1, s. 191, z późn. zm.; dalej jako: rozporządzenie nr 1346/2000), a jurysdykcja krajowa sądów polskich wynika z art. 3 ust. 1 w/w rozporządzenia nr (...) (pkt VIII) i kosztami postępowania obciążył dłużnika (pkt IX).

Uzasadniając to orzeczenie Sąd stwierdził, że zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. Definicja niewypłacalności została zawarta w art. 11 pr. up., który stanowi, iż dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych - art. 11 ust. 1 pr. up.

Gdy dłużnik jest osobą prawną lub jednostką nieposiadającą osobowości prawnej, lecz mającą zdolność prawną, staje się niewypłacalny także wtedy, gdy jego zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający dwadzieścia cztery miesiące - art. 11 ust. 2 pr. up.

Zdaniem Sądu – w niniejszym stanie faktycznym - analiza zgromadzonego materiału dowodowego pozwala na przyjęcie, że nastąpiło spełnienie przesłanek z w/w art. 11 ust. 1 i 2 pr. up. Dłużnik nie reguluje bowiem wymagalnych zobowiązań pieniężnych wobec swoich wierzycieli, a wartość jego majątku jest mniejsza niż wartość zobowiązań pieniężnych.

Sąd wywiódł dalej, że art. 1 pr. up., reguluje zasady wspólnego dochodzenia roszczeń wierzycieli od niewypłacalnych dłużników będących przedsiębiorcami oraz skutki ogłoszenia upadłości. Pogląd taki został zaprezentowany przez Sąd Najwyższy jeszcze w czasie obowiązywania poprzedniej regulacji, tj. rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. - Prawo upadłościowe (tekst jedn.: Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 z późn. zm.). Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 31 stycznia 2002 r., IV CKN 659/00, LEX nr 53150, stwierdził, że ogłoszenie upadłości może nastąpić tylko wtedy, gdy istnieje co najmniej dwóch wierzycieli przedsiębiorcy, którego wniosek dotyczy, a to wobec zasadniczego celu, któremu służy instytucja upadłości, tzn. równomiernego zaspokojenia wszystkich wierzycieli dłużnika (por. także uchwała SN z dnia z dnia 27 maja 1993 r., III CZP 61/93, OSNC 1994, nr 1, poz. 7). W/w pogląd Sąd Rejonowy podzielił zauważając że w niniejsze sprawie przesłanka ta została spełniona gdyż dłużnik posiada ponad 100 wierzycieli szczegółowo wymienionych w załączonym do akt spisie wierzycieli.

Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do zastosowania art. 13 ust. 1 pr. up., albowiem majątek dłużnika na który składają się zarówno nieruchomości jak i ruchomości wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania. Uwzględniając szacunkową wartość majątku oraz stopień zabezpieczeń Sąd dopuścił możliwości

zastosowania art. 345 pr. up. i pokrycia kosztów postępowania upadłościowego w ramach przekazania części środków z odrębnych planów podziału sum [...]

Jako podstawę prawną orzeczenia zawartego w pkt. II Sąd podał art. 11 prawa upadłościowego . Konsekwencją powyższego było wyznaczenie syndyka masy upadłości na podstawie art. 157 ust. 1 pr. up. i art. 157a pr. up.

Kosztami postępowania Sąd obciążył dłużnika, zgodnie z art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 35 pr. up.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik, domagając jego uchylenia, oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a ponadto dopuszczenia i przeprowadzenia dowodów z dokumentów wymienionych szczegółowo w uzasadnieniu zażalenia. Ponadto wniósł o zwrócenie się do Prokuratury Rejonowej w Lesku, w celu uzyskania informacji o złożonym zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa, m.in. przez S. J. byłego Prezesa Zarządu Spółki, polegającego na tym, że działając jako członek zarządu działał on na szkodę Spółki, tj. przestępstwa opisanego w art. 296 kk.

Niezależnie od powyższego, dłużnik wniósł również o wysłuchanie w trybie art. 30 ust. 1 i 2 prawa upadłościowego Prezesa Zarządu w osobie M. R..

Skarżący zarzucił Sądowi I instancji naruszenie art. 9 b ust. 2 i 3 prawa upadłościowego poprzez uznanie, że możliwe jest połączenie do wspólnego rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości i wniosku restrukturyzacyjnego, a także wydanie jednego postanowienia - w sytuacji, gdy w rzeczywistości Sąd był zobligowany w pierwszej kolejności wstrzymać się z wydaniem postanowienia w przedmiocie ogłoszenia upadłości.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że połączenie wniosku o ogłoszenie upadłości i wniosku restrukturyzacyjnego było bezzasadne i przedwczesne z uwagi na fakt, że na podstawie art. 9 b ust. 2 prawa upadłościowego Sąd był zobowiązany w pierwszej kolejności do rozpoznania wniosku o restrukturyzację. Zdaniem dłużnika brak jest merytorycznych i faktycznych podstaw do ogłoszenia upadłości, w sytuacji gdy prowadzone są rozmowy z wierzycielami o restrukturyzację. Ponadto podniósł, że na wymiar całej sprawy wpływ ma istniejący konflikt zarządu z udziałowcami Spółki. W dalszej części uzasadnienia zażalenia skarżący wskazał na dokonane w dniu 06.06.2016r. zmiany w składzie zarządu Spółki oraz podniósł, że odwołany z zarządu S. J. działał na szkodę dłużnika, w tym także składając wniosek o ogłoszenie upadłości. Swoim działaniem uniemożliwił również wprowadzenie zmian restrukturyzacyjnych mających na celu poprawę sytuacji Spółki. Dłużnik podniósł ponadto, że otrzymał pismo z dnia 07.06.2016r., w którym (...) Bank Spółdzielczy potwierdził, że otrzymał wniosek od Spółki o akceptację planu restrukturyzacyjnego. W ocenie dłużnika istnieje zatem szansa na zaakceptowanie planu, tym bardziej, że w/w Bank jest jego głównym wierzycielem. Jednocześnie, biorąc pod uwagę potencjał Spółki, a także zwiększoną liczbę zamówień oraz to, że prowadzi ona bieżącą działalność operacyjną i ma ogromne możliwości odbudowania rynku zbytu, ale także posiada wiele składników majątkowych niewykorzystanych w swojej działalności, które w znacznym stopniu mogą pokryć jej zobowiązania istnieje prawdopodobieństwo poprawienia płynności finansowej dłużnika.

Wskazując na powyższe dłużnik zaprzeczył jakoby wystarczającym było, że istnieją obawy, że jest on niewypłacalny lub posiada wielu wierzycieli, którzy zostaną zaspokojeni w większym rozmiarze w postępowaniu upadłościowym.

Według skarżącego, złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości w sytuacji gdy nie ma wątpliwości, że dłużnik jest wypłacalny, a działanie poprzedniego prezesa zarządu miało na celu wyeliminowanie go z rynku, czy doprowadzenie do utraty dobrego imienia - traktowane winno być jako działanie w złej wierze.

W takim zaś przypadku Sąd powinien uchylić postanowienie o ogłoszeniu upadłości.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia.

Podkreślenia wymaga, że skarżący wnosząc zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego o ogłoszeniu upadłości czynił Sądowi I instancji jedynie zarzut naruszenia art. 9 b ust. 2 i 3 prawa upadłościowego.

Ani w komparycji, ani w uzasadnieniu zażalenia dłużnik nie czyni Sądowi Rejonowemu zarzutów dotyczących jego ustaleń co do sytuacji finansowej i majątkowej, a także odnośnie wniosków, które Sąd I instancji ostatecznie wyciągnął uznając, że istnieją podstawy do ogłoszenia upadłości dłużnika.

W uzasadnieniu zażalenia dłużnik przedstawił natomiast szkodliwą - jego zdaniem dla Spółki - działalność poprzedniego prezesa zarządu oraz zawarł stwierdzenia zawierające przekonanie o możliwości otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do w/w zarzutu stwierdzić trzeba, że o ile w komparycji postanowienia z dnia 3 czerwca 2016 r. Sąd, jako podstawę orzeczenia zawartego w pkt I powołał art. 9 b ust. 3 prawa upadłościowego, to jednak w jego uzasadnieniu kwestii dotyczącej przejęcia wniosku o ogłoszenie upadłości i wniosku restrukturyzacyjnego do wspólnego rozpoznania nie uzasadnił. Nie ma jednak racji dłużnik twierdząc, że Sąd Rejonowy naruszył przepis art. 9b ust 2 i 3 w/w ustawy. Z w/w ust. 3 wynika wprost, że jeżeli wstrzymaniu rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości sprzeciwia się interes ogółu wierzycieli przepisu ust. 2 nie stosuje się. W aktach sprawy na k. 407 znajduje się postanowienie Sądu z dnia 03.06.2016r. o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego na podstawie art. 355 kpc w zw. z art. 209 prawa restrukturyzacyjnego.

Postanowienie to zostało doręczone dłużnikowi w dniu 09.06.2016r., co wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru zalegającego w aktach sprawy na k. 408 a i nie zostało ono zaskarżone. Nadmienić należy, że umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego nastąpiło na skutek cofnięcia wniosku o jego otwarcie z dnia 24.05.2016r.

Postanowieniem z tej samej daty, tj. 03.06.2016r. Sąd Rejonowy w pkt. I przejął do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia oba wnioski, natomiast w kolejnych punktach, tj. od II do IX rozstrzygał jedynie w zakresie postępowania upadłościowego.

Kwestia działalności w Spółce poprzedniego prezesa zarządu i jego relacje z aktualnymi członkami zarządu pozostają w niniejszym postępowaniu bez znaczenia.

Nadmienić należy (aczkolwiek nie było to przedmiotem zarzutów dłużnika), iż w także w sprawach, w których sąd rozpoznaje wniosek o ogłoszenie upadłości, oprócz przepisów zawartych w ustawie prawo upadłościowe, zobowiązany jest on stosować również przepisy kodeksu postępowania cywilnego.

W związku z wnioskiem o ogłoszenie upadłości dłużnik zobowiązany był do przedłożenia dowodów świadczących o jego sytuacji finansowej i majątkowej, które to dowody Sąd I instancji ocenił i na ich podstawie dokonał ustaleń w tym zakresie. Z ustaleń tych wynika, że w skład majątku dłużnika wchodzi: ruchomości oraz środki finansowe na rachunku bankowym oraz, że majątek Spółki jest zabezpieczony rzeczowo do wysokości 10.958.185,11 zł. Łączna wartość wymagalnych zobowiązań Spółki wynosi natomiast 13.592.932,10 zł, ma ona ponad 100 wierzycieli, a terminy najstarszych wymagalnych zobowiązań przypadają na rok 2014. Sąd ocenia zasadność wniosku o ogłoszenie upadłości w kontekście przesłanek wynikających z art. 10 i 11 prawa upadłościowego i w niniejszym stanie faktycznym uznał, że zachodzą podstawy do ogłoszenia upadłości dłużnika.

Jak wskazano powyżej ustalenia te nie zostały w żaden sposób zakwestionowane w zażaleniu dłużnika.

Dodać również należy, iż sąd w kontekście oceny zasadności podstaw do ogłoszenia upadłości ma na uwadze interes nie tylko dłużnika, ale przede wszystkim wierzycieli. W tym znaczeniu, że z jednej strony ocenia realne możliwości zaspokojenia ich wierzytelności, ale z drugiej jego działanie nie może prowadzić do kontynuowania stanu w którym sytuacja majątkowa dłużnika będzie się nadal pogarszała. Innymi słowy działanie sądu musi być na tyle skuteczne i szybkie, aby w jak największym zakresie zabezpieczony został interes wierzycieli.

W świetle dotychczasowych stwierdzeń Sąd Odwoławczy nie znalazł podstaw do dopuszczenia dowodów w postępowaniu zażaleniowym wskazanych w zażaleniu, w tym wysłuchania aktualnego prezesa zarządu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, iż zażalenie dłużnika nie znajduje merytorycznego uzasadnienia i podlega oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.